

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrstě po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frančovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dragi rojaki!

V drugič gremo pod grof Taaffe-jevim ministerstvom po minuli šestletni dóbi k volitvam za državni zbor. Tako dolgo se še ni držala nobena vlada, odkar nam je presvetli cesar podelil ustavne pravice, kakor sedanja.

Gotovo najboljši dokaz, da načela te vlade, ki hoče vsem narodom biti jednako pravična, najboljše ugajajo naravi, željam in potrebam razno-narodne avstrijske države.

Zatorej nas z radostjo in zaupanjem napolnjuje slovesno v prestolnem govoru izrečeno zagotovilo, da bo sedanja vlada z vztrajnostjo in udanostjo za državno blaginjo nadaljevala nastopljeni pot, da začeto delo dovrši. Nadaljevalo se bo torej prizadevanje, da se doseže vsem jednako koristno ravnotežje v državnem gospodarstvu, posebno pa, da se popolnem uresniči po ustavi vsem narodom zagotovljena narodna ravnopravnost kot pogoj prave ustavne svobode, kot pogoj resnične sloge in bratovstva mej raznimi narodi te države. Našim poslancem bo pa še posebna naloga, da se tudi nižjim, pod prejšnjimi tako imenovanimi liberalnimi vladami popolnem zanemarjenim stanovom, in to: kmetu, obrtniku in delavcu, kolikor mogoče, zboljša težavno življenje, da se dopolnijo in olajšajo pota trgovini in prometu po zgradbi naši deželi potrebnih železnic, da se posebno nam izpolni dolgoletna želja zastran dolenske železnice in da tudi naša dežela dobi potrebne kmetijske in obrtnijske šole.

Res, da nam iz raznih nemških krajev na ušesa doni krik jedne stranke, ki v imenu nemške kulture in nemške hegemonije zahteva zatiranje naše narodnosti in našega jezika in s tem zatiranje našega dušnega in materialnega napredka; ki v istem hipu, ko izreka avtonomijo posamičnih dežel in kraljestev za pogubno državni moči, dela na odcepljenje Galicije in Dalmacije od sedanje državne zveze in po tem takem na omajanje samostalnosti in moči naše čestite Avstrije, ki je zdaj jedina bramba, jedini ščit našega deželnega in narodnega bitja.

Kakor nas pa ti, za človeško omiko nečastni pojavi silijo k skrajni opreznosti, tako nas zopet tolažijo in hrabré pravicoljubni, patrijotični glasovi od druge nemške strani, iz tabora nemških konservativcev, poudarjajoči na podlagi naše sv. vere pravico, spravo in ravnopravnost vseh avstrijskih narodov. Takim Nemcem radi podamo svojo roko in bomo z njimi ter v prijazni zvezi z našimi slovanskimi, sodržavljanji delali za blagostanje nas vseh, ter na srečo in slavo skupne naše domovine Avstrije po lepem gaslu našega presvetlega, vse narode jednako ljubečega vladarja: „Viribus unitis“. (Z združenimi močmi.)

Ako so pa to naša načela, katerim gotovo vsi radostno pritrjujejo, potem ne bo treba dolzih premislekov, kake in katere poslance bomo volili v ta državni zbor. Kdo bi nas mogel v njem primerneje zastopati in bolje delati na to, da se nameni v prestolnem govoru naznačeni, dosežejo, ko tisti, kateri so za ista načela kljub velikanskim težavam zvesto in vstrajno že delali v pretekli dóbi državnega zbora, ter dejansko dokazali, da so tej nalogi kos.

Može, ki Vam je priporočamo za poslance, že poznate iz skušnje mnogih let in veste, da se moremo na-nje popolnem zanašati. Vsi so naši rojaki, častiti in spoštovani v domovini in drugod. Oni so popolnem nezavisni in torej lahko brez strahu in brez stranskih ozirov zastopajo naše koristi zgolj po svoji vesti in svojem prepričanju.

Tudi drugod, kakor je vidno iz javnih glasil, bodo stari poslanci državnozbornske desnice, ki so ji bili zvesti, zopet voljeni. S temi svojimi starimi zavezniki ponové naši dosedanji poslanci še krepkeje prejšnjo trdno zvezo v nepremagljivo brambo proti vsem sovražnim napadom na naše pravice in v dosego tega, kar je naši državi, naši deželi in našemu slovenskemu narodu potrebno.

Saj nas skušnja uči, da posamični poslanec, naj si je še tako moder in delaven, v državnem zboru sam ne opravi ničesar; le od složnega ravnanja naših poslancev v prijateljski zvezi z enakomiselnimi poslanci drugih dežel je upati dobrih uspehov.

Izrekli so se pa tudi vprašani zaupni možje za sedanje poslance, za nekatere soglasno, za druge z odločno večino.

Centralni volilni odbor vam torej po vsestranskem preudarku z dobro vestjo soglasno priporoča stare poslance — izimši Ljubljano, kjer se je gosp. Peter Grasselli, župan Ljubljanski, iz službenih ozirov poslanstvu odpovedal.

Centralni volilni odbor se trdno nadeja, da se boste po tem priporočilu vsi ravnali, zvesto držali se narodne discipline, dobro znajoč, da s trdno disciplino tudi mala vojska zmaga, brez discipline pa velika propada. Naj vam bodo v tem izgled ravno naši dosedanji poslanci, na katerih trdni slogi in disciplini so se brez uspeha razbijali sovražni levičarski napadi.

Bodi še dostavljeno, da vse te poslance — razen onega za Ljubljansko mesto — vam je priporočal že naš nepozabljivi stari voditelj, zdaj že v božjem miru počivajoči, rajni g. dr. Janez Bleiweis, čegar spomin nam je svet in čegar gaslo: „Vse za vero, za dom, za cesarja“, nam bodi tudi zdaj naše jedino vodilo.

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

(Dalje.)

Triindvajseto poglavje.

Obravnava pred mirovnim sodnikom.

Vsedši se poleg Humbuga pazil sem le na to, da sem se vzdaj spoštljivo zadržal. Humbug je male neznatne prepire naglo razsojeval, jaz sem pa sobano ogledoval.

Odra ni bilo nikakoršnega, ki bi bil sodnika nad pregrajo količkaj zvišal; priprosta pregraja je ločila sodnika od občinstva. Humbug sedel je za veliko pisalno mizo, na katere jedni strani je pisal clerk ali sodni pisar. Sodniku nasproti je bil nek križevat predel za zatoženca; malo spredaj pred zatožencem stala je miza za tožitelja in priče. To je bilo vse. Priprostost prozorišča je pomnoževalo še to, da nikdo ni bil posebno oblečen. Nikake uradne noše, nikake kapice, nikake lasulje! Ta priprosti narod ima toli priprosto zaupanje v pravosodje, da brez vseh navadnih oblik nanje veruje.

Povsodi se čuti prava puritanska čvrstost. Pristavite še častno mesto za brzopisce. Ti zastopajo narod, ki sodnike nadzoruje in pravosodje presojuje. To je čez in čez ljudovladsko! In vender ni je države, kjer bi zakon bolj spoštovali ter v sodnike bolj zaupali. To je jedna izmej onih čudovitih prikaznij, ki najočitniše spričujejo, da je Saksonec za svobodo ustvarjen kot n. pr. Francoz za vojsko in Nemec za kisló zelje in modroslovje. Neumno je bilo, da so naši očetje mislili, da svoboda, ta težka hrana, vsakemu žolodcu ugaja. V svojej nevednosti te dobre duše še slutile neso, da so razposebi-joči (races individualistes) in osredičijoči (r centralistes) narodje (dva kaj lepa izraza!), katerih jedni so ustvarjeni, da osamljeni kot orel plavajo po praznem prostoru, drugi pa, da čredoma živé ter se kot ovce striči dajó. Politika, vera, modroznanstvo, svoboda, to vse so le prirodoslovna vprašanja; le različnosti so, po katerih se homo civilisatus od vseh dvonožnih in štirinožnih živali razločuje.

Čudovita najdba! Nemiljiva večna slava vzvišenim veleumom sedanje dobe!

Ko so bile vse državljanske pravde odpravljene, pripeljali so zločinca v predel. Bil je mlad

bled mož z dolgimi lasmi, bolj ženskega in nesramnega lica. Na Humbugovo vprašanje povedal je svoje ime in bivališče, pristavil je, da je krojač in da je nedolžen.*) Potem se je usedel, zakopal roko v dolge goste kodre ter svoje tožitelje gledal z zaničevalnim smehljanjem.

Gospod sodnik, rekel je redar (policeman), ta je jeden izmej najbolj prekanjenih sleparjev v mestu; zasačili smo ga v gnučji, kjer je bilo v četrtri ure odrezanih pet žepov. Prijeli smo tega nam dobro znanega glumača; v žepu je imel te velike škarije, razen tega pa nismo nič pri njem našli.

Ali ni druge priče ali družega dokaza? vprašal je sodnik.

Ne, gospod sodnik.

Tedaj, izpustite tega gentlemana in drugi pot skusite biti bolj spretni in srečni.

Tat je pozdravil Humbuga ter odšel popolnem miren, kot človek, ki o odvezni sodbi nikdar dvomil ni.

Kaj! rekel sem Humbugu, vi izpustite tega prepekanca?

*) To plead guilty, ali not guilty pravi se priznati svoje hudodelstvo ali pa reči, da sem nedolžen. Zakon le to zahteva od zatoženca.

Kandidatje, katere Vam volilni odbor priporoča v soglasno izvolitev, so:

I. V kmetiskih občinah dne 28. maja t. l.

a) Za sodnijske okraje: Ljubljanska okolica, Vrhnika, Velike Lašiče, Ribnica, Litija in Zatičina:
gosp. **Karol Klun**,
kanonik in deželni poslanec v Ljubljani.

b) Za sodnijske okraje: Kamnik, Brdo, Kranj, Loka, Tržič, Radovljica in Kranjska gora:
prevzv. gosp. grof **Karol Hohenwart**,
tajni svetnik Nj. Veličastva, predsednik najvišjemu računišču in graščak v Ravnah na Notranjskem.

e) Za sodnijske okraje: Kočevje, Trebnje, Žužemborg, Radeče in Mokronog:
svetli knez **Ernest Windischgrätz**,
bivši državni poslanec.

c) Za sodnijske okraje: Postojina, Bistrica, Senožeče, Vipava, Logatec, Lož in Idrija:
gosp. **Adolf Obreza**,
posestnik in deželni poslanec iz Cerknice.

d) Za sodnijske okraje: Novomesto, Krško, Kostanjevica, Črnomelj in Metlika:
gosp. **Viljem Pfeifer**,
posestnik in deželni poslanec.

II. V mestih in trgih dne 2. junija t. l.

a) Za Ljubljano, ki voli 2. junija, in za obrtno in trgovinsko zbornico, ki voli 3. junija, vsled soglasnega sklepa volilnega shoda dne 19. maja:
prevzv. gosp. grof **Karol Hohenwart**,
tajni svetnik Nj. Veličastva, predsednik najvišjemu računišču in graščak v Ravnah na Notranjskem.

b) Za Postojino, Idrijo, Vrhniko, Lož, Radovljico, Tržič, Kamnik, Kranj in Loko:
gosp. dr. **Josip Poklukar**,
posestnik in deželni poslanec v Ljubljani.

c) Za Rudolfovo (Novo mesto), Višnjo goro, Krško, Kostanjevico, Črnomelj, Metliko, Kočevje in Ribnico:
gosp. grof **Albin Margheri**,
graščak v Otočci pri Rudolfovem.

Centralni volilni odbor v Ljubljani

dne 20. maja 1885.

Luka Svetec,
deželni poslanec.

Ivan Murnik,
deželni odbornik.

Peter Grasselli,
župan in deželni poslanec.

Dr. Josip Vošnjak,
deželni poslanec.

Dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški,
deželni poslanec.

Luka Robič,
deželni poslanec.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 20. maja.

Kar se tiče volilnega gibanja, je najpomembnejši volilni oklic nemških liberalcev na Českem. Pomenljiv je zato, ker je narodni boj najhujši na Českem, znamenit pa tudi zato, ker česki Nemci odpošljejo jako veliko število poslancev v **državni zbor**. Ta oklic nam sicer ni prijavil nič novega. Ravno tiste fraze, ravno tiste tožbe, ki jih vsak dan premlevajo nemški liberalci v kandidatskih govorih. Brž z začetka v oklici tožijo, da sedanje tiskovne razmere ne dopuščajo, da bi mogli vse povedati, kar jim teži srce; pri tem pa ne pomislijo, da so sedanji tiskovni zakon sami sklenili, da so zatirali ž njim slovanske liste. Potem pa naštevajo krivice, ki se českim Nemcem godé pri sodnijah in drugih uradih ter v šolah, povsod se namreč vedno bolj uriva češčina, to tja, kjer je prej ni bilo. Nadalje tožijo čez spremembo volilnega reda za državni zbor in za trgovske zbornice, po katerim bodo zopet izgubili nekaj poslancev. Program je skozi in skozi nemško-nacijonalen. Vidi se, da so česki Nemci

otresli vse druge politične uzore, razun hrepenenja po nekdanjem gospodstvu. Svoboda in kar je drugzega še lepega, vse se je moralo umakniti narodnemu šovinizmu. H koncu pa ta oklic vabi k složnosti. Sicer se v tem programu ne najde nič pozitivnega, iz česar bi mogli sklepati, kako mislijo postopati, samo toliko je gotovo, da se česki Nemci v zboru postavijo na ultranemško stališče. — Predvčeraj je v Leopoldstadtu v telovadnici gimnazije na Dunaji prof. Suess razvil svoj program in se ponujal za kandidata. Ves njegov dolg govor bil je jako suhoparen. Prizadeval se je dokazati, da nobena druga stranka, katerih je mnogo na Dunaji, kakor: ljudska stranka, narodnostni klub, stara gospodarska stranka, klerikalci, protisemiti razne demokratske stranke, ne more dostojno zastopati Dunaja in njega koristij, kakor samo zedinjena levica. Nekateri volilci so bili zadovoljni z njegovim dokazovanjem, drugi pa zopet ne. Bolji je pa vsekako bil kandidatski govor demokrata dra. Ferdinanda Kronawetterja v okraji Josephstadt. Ta vsaj ni samo praznih fraz zvečil, ampak je povedal, kaj da hoče. Rekel je, da se bode potegoval za občno direktno volilno pravo in da se naredi zakon, ki bode zabranjeval vsako uplivanje na glasovno pra-

vico nepremožnih ljudi. Državna uprava se mora tako premeniti, da se bodo davki porabljali v prvi vrsti v korist onih, ki jih plačujejo. Kar se tiče direktnih davkov, treba bode na to delati, da se upelje progresivni dohodninski davek. Pred vsem je pa treba skrbeti, da se redni stroški tudi pokrijejo z rednimi dohodki, kajti sicer bode država vedno zavisna od velikega kapitala. On je za obširnejšo samoupravo. V gospodarskem oziru je on zato, da bi se zadeve, ki se tičejo javnih koristij, kakor zavarovanje, prometne naprave, preskrbovanje kredita, ne prepuščale več privatnim društvom. Kar se tiče obrtnije, misli on, da bi zadruga po novem obrtnem zakonu, ako bi prav izvajale svojo nalogo, utegnile mnogo koristiti. Nato se je izrekel proti carinskeji zvezi z Nemčijo, ker skušnja uči, da po carinskeji zvezi gospodarsko silnejša država si podvrže slabšo državo tudi v političnem oziru. Če že hoče Avstrija s kom sklepati carinsko zvezo, naj jo z balkanskimi državami. H koncu se je pa izrekel za nemški državni jezik, ker to je neobhodno potrebno bilo izjaviti, kajti drugače ni niti misliti, da bi ga Dunajčani volili. To zahteva mišljenje, ki vlada sedaj na Dunaji in skoro po vseh nemških krajih v Avstriji. — Po kmetiskih občinah se po

Nedvomno, ker tu ni stvari, ki bi se tikala hudodelstva (corpus delicti.)

A slabo ime tega zanikerneža, odrezani žepi, škarije, to so pač dokazi.

Ne, odvrnil je Humbug; to so le gole sumnje. Kaj verjetno je, da se je ta človek gnjetil med množico, da bi kradel; a zakon kaznuje le hudodelstvo, ne pa namena. Zakon priznava pomišljevanje, strah in očitane vesti. Ko bi ljudi obsojeli že zaradi golega namena, kateri poštenjak ne bil bi v svojem življenji desetkrat obešen? In vrh tega, ko hitro vi sodniku priznate pravice čitati v srci zatočenca, kaj bode potem človeška pravičnost drugzega kot hinavska samovoljnost? Potem ni več kaznjivo dejanje hudodelstvo, ampak to dela le trmoglavost in predsodek sodnikov.

Srečna dežela, vskliknil sem, kjer zakon tatu varuje.

Še bolj pa varuje nedolžnega, odvrnil je Humbug. Kdo se bi pri vašem izpraševanju in preiskovalnem redu odtegnil osebnemu sovraštvu ali pa političnemu maščevanju? Kateri sodnik bi pri vašem razlaganju in pojasnjevanju ne bil potruden zmoti in kesu? Themis (boginja pravice), dragi prijatelj, je slepa; ne vidi ne, čuti pa. Če hočete, da

bode delovala, položiti morate na nje tehtnico corpus delicti, nekaj stvarnega, nekaj težkega, kar tehtnično skledico navzdol potegne; a sumnje, nameni in nameri, slaba preteklost, vse to nič ne tehta:

Sunt verba et voces, praetereaque nihil.

Ta trenotek je ustopil kot redar (policeman) opravljen velikan, ki je v rokah držal malega moža ter ga noter privlekel; možiček se je obnašal kot hudiček v blagoslovljeni vodi; vender porok nesem za natančnost te primere. Velikan je siloma potisnil pritlikovca v predel; potem si je popravil suknjo, katere ovrtnik je bil odtrgan, obrisal si je ves razpraskan obraz ter je rekel ves zasoplen:

Gospod sodnik, tu sem vam prinesel upornika.

Ne zamerite, rekel sem Humbugu; vi pač ne bode na mah sodili o prestopku, ki se je zunaj sodišča dogodil?

Zakaj ne? odvrnil je Humbug, osupnen po mojem vprašanju.

A red in oblike? Denite vender tega človeka najprej v zapor, redarstvo naj prej stvar poizveduje, potem naj se nasvetuje kazni, po tem nasvetovanju kazni preiščite vi sami korenito in resno vso zadevo in to preiskavo naj se potem na drobno presodi, da se ne pripeti kaka pomota ali pa ne

prikaže kaka strast. Pustite si časa štirinajstih dni, cel mesec, če treba tri mesece, na čas pač ni gledati; a ravnejte se po redu in oblikah; te so pravo varstvo svobode.

Umirite se, doktor! pri seji precej bomo to preiskali v pričo ljudstva, v pričo vse države. Ta luč prešine vsako pomoto in vsako strast.

Solem quis discere falsum
Audeat.

Zatoženec imel bode vsakatero poročstvo, katero le zahtevate, razen prestižnega zavora; to se pa njemu, mislim, ne zdi toli imenitno kot vam.

No, nadaljeval je redar (policeman), še le včeraj sem došel s kmetov ter sem bil danes jutraj prvokrat na straži. Kar prileti ta gospod k meni, obupan, zasoplen, rudeč kot rudeča repa. — Policeman, zaklical mi je, vender sem vas našel. Naglo, naglo, pomagajte; treba vas je. — Kaj pa se godi? vprašal sem ga. — Oh, odgovoril mi je ter glasno vzdihnil, oh godi se ostudno hudodelstvo, če je vi ne ustavite! Ali vidite tam doli množico ljudi; tam je mož, ki z debelim korobačem svojo ženo pobija. Le poslušajte; vse kriči: umor! Tecite vender hitro, da zabranite nesrečo.

(Dalje prih.)

vseh kronovinah sedaj vrše volitve volilnih mož. Iz poročil, ki smo jih dozdaj dobili, se pa se ne more zanesljivo sklepati, katera stranka bode kaj pridobila, katera izgubila. Na Zgornjem Štírkem se kaže, da bodo konservativcem „bauernvereini“ s svojimi kandidati odtrgali kak sedež, vendar to še tudi ni gotovo. — Poslanec dr. Russ je že izumel več načrtov, po katerih naj bi se doseglo sporazumljenje mej Čehi in Nemci na Češkem. Ti njegovi nasveti se pa neso priljubili niti Čehom, niti Nemcem, bili so tedaj vsi mrtvorjeni. Nedavno je zopet izumel tak načrt in ga razvil pred svojimi volilci. Nasvetoval je, da bi se poklicalo ministerstvo iz samih uradnikov, katero bi dognalo sporazumljenje. Odpravila naj bi se pa znana jezikovna naredba za Česko. „Pokrok“ odgovarja na izpeljave tega Nemca in pravi da uradniškega ministerstva ni treba, ker se ima izvesti sporazumljenje mej narodnostmi, ne za s kako vlado. Čehi so vsakokrat pripravljeni sporazumeti se na podlagi popolne enakopravnosti. Jezikovne naredbe se pa ne odreko, ker se mora priznati Čehom isto pravo v nemških okrajih, katero uživajo Nemci v Českih. — Podrijanski volilci so se izjavili proti Gregru za česko višjo šolo, za zemljiško kulturo, kakeršno imajo Nemci na Dunaji, splošno volilno pravo, pravno uravnavo razmer mej deželami česke krone in ostalo državo in splošno sporazumljenje mej narodnostmi.

Naučni minister baron Conrad izročil je sedaj spomenico, katero je bila rusinska deputacija izročila cesarju, gališkemu namestništvu, da o tej stvari poroča. Ob enem se je vprašalo rusinskega metropolita in rusinska škofa v Przemislu in Stanislavu, kako mislita o tem.

Vnanje države.

Rusija bode letos nabrala 230.000 vojaških novincev, tedaj 6000 kakor vlani in 12.000 več kakor predvlanskem. — Generalni gubernator na Finskem grof Hayden objavil je v uradnem listu, da se za Finsko uvedejo prejšnja cenzurna omejevanja, ker so nekateri listi nepatrijotično pisali o rusko-angloškem konfliktu. — Ministerstvu za centralno Azijo, katero misli osnovati Rusija, bode pridán sovet, sestavljen iz bivših gubernatorjev centralnoazijskih pokrajin.

Razmere mej **Anglijo** in **Rusijo** so zopet bolj napete. Rusija želi, da se meja zanjo tako uredi, da jo bo mogla braniti proti napadom sovražnih rodov. Zato pa Rusi ne morejo odjenjati od svojih zahtev. Ako v Angliji tega ne spoznajo, potem bi bilo mirno sporazumljenje nemogoče. Rusi se pa nadejajo, da bode angleška vlada to spoznala, in jim prijenjala.

Mi smo že omenili, da so na Sv. Jurija dan bili izgredi v Plodivu. Bolgarsko prebivalstvo v **Vzhodni Rumeliji** in **Makedoniji** je jako razburjeno, ker neče Turčija beratov izdati škofoma v Ueskübu in Ohridi. Dolže pa, da so tega krivi Grki, ki hujskajo Turke proti Bolgarom. Nemire v Plodivu zakrivil je pa pred vsem grški konzul, ki je s svojega balkona govoril jako hujskajoč govor na svoje rojake. Vzhodnorumelijska vlada in ruski konzul sta vse mogoče storila, da pomirita narod. Tudi vojaščina ni mogla dosti opraviti. Kakor se govori je razburjeno prebivalstvo ulomilo v jedno grško le-karno, nekaj prodajalnic in kavarn in tam vse razbilo in polomilo. Ko so se grške zastave snele, se je ljudstvo samo od sebe pomirilo. Sicer so pa razmere na Balkanu jako napete. Le jedne same iskre je treba, pa bode vse v ognji. V Sredci iz hajajoč „Makedonski glas“ prinaša v poslednji številki vojno pesen, ki se končava tako: „če Turčija Makedoncem ne pošlje škofov, bomo mi vojvode.“ Govori se, da se za sredi junija v Makedoniji pripravljaja ustaja.

Belgijski kralj pride v četrtek v Berolin. Tam ga bodo kaj slovesno vsprejeli. Cesar je ukazal veliko večerno godbo, katere se bode udeležilo 1000 muzikantov.

Dopisi.

Z levega brega Soče 18. maja. [Izv. dop.] Na le nekoliko pozabljeni udarec, ki je zadel Kobaridce, opomnilo nas je „poslano“ v „Lj. L.“ in v „Edinosti“, s katerim se je zljubilo Logaškemu poštarju g. Muleju odkriti modrost svojih ust. Ne vemo, kaj ga je k temu napotilo. Njemu vsaj nihče ničesar očital ni, nihče se mu ni pritoževal, in dasi vem, da je g. Mulej oblasten mož, da se „čuti“, kakor bi Nemec rekel, vendar mislim, da g. Mulej ni imenoval g. Paliske poštarjem v Kobaridu. Njegovo opravičevanje bilo je torej neopravičeno, nepotrebno, pravo prisiljeno zelje, začel je gasiti, akoravno se pri njem niti saje neso unele, vse menda samo zaradi tega, da se zopet čita njegov podpis in njegov naslov kot načelnik poštarjev na Kranjskem, Primorskem itd. Podkovan pa je dobro, kajti odgovarjaje dopisnikoma v Soči, razklada zakon in druge stvari, o katerih dopisnika niti znila nista. G. Mulej trdi, da je imel g. Palisca mej prosilci gotovo največ sposobnosti. Lahko mogoče, a vse, kar je mogoče, ni res. Vsa ta gotovost obstaja v tem, da zna Palisca italijanski govoriti in

nemški lomiti. To pa je baš za Kobarid potrebno, kajti v Kobaridu in po Soški dolini govori se le laški in nemški, slovenščina je tu popolnem nepotrebna. To je tudi Palisca dobro vedel, zaradi tega pri skušnji v slovenščini na tri vprašanja ni rekel ni bev, ne mev. Pa v očeh g. Muleja je menda za Kobarid le oni sposoben, ki slovenski ne zna. Klanjamo se tej modrosti Logaških mogotcev in polubogov. A ne glede na slovenščino, ima v Kobaridu vsekako mož, ki imajo vse potrebne lastnosti: da poznajo ves okraj, vse avstrijske dežele, da govore tri jezike, ne pa samo jednega, kakor g. Muleja srček, g. Palisca, da so popolnem večši poštnemu uradovanju, kateri moške so se pri tem imenovanji po krivici prezirali. A taki moške mogočnemu Muleju neso po volji. Kajti čarobno njegovo gaslo slove: Gosp. Palisca je že star poštar, ranjen je bil tam in tam, zato treba mu dati boljšo službo. To je kvintesenca njegovega petoliznega argumentovanja, javni interesi so mu deveta briga. Kobaridska pošta je zaradi Palisce na svetu, ne pa Palisca zaradi pošte in zatorej glavna stvar, da Palisca dobi boljšo službo. Čudom se čudimo, da se nahaja v Slovencih še pero, ki se drzne kaj tacega javno zagovarjati. „Mesto naj se odda najsposobnejšemu“. Dobro, dobro! Prvi pogoj sposobnosti pa je — tako sodimo mi s svojim prostim razumom — da javni funkcionar razumi jezik ljudstva, s katerim mu je obče-vati. In če ne zadostuje temu prvemu in glavnemu pogoju, so vse druge še toli hvalisane lastnosti, le zlata pena. Tako smo sodili согласно vsi Slovenci. Sedaj je drugače, odkar sta besedi „narodna volja“ izključeni iz slovarja prožnih naših narodnjakov, odkar sta se pojma „jezik“ in „narodnost“ vrgla mej staro šaro in odkar se je proglasilo načelo, da kadar je izbirati mej idealnim pravom in materialnim dobičkom, naj se vselej hlástico in z obema rokama posegne po dobičku. Taka je sedanja javna morala.

Iz Ljubljanske okolice 16. maja. (O regulovanji Save.) Kogar je pot dovela do Save v Ljubljanskej okolici, vzdihnil je nehoté: „Koliko rodovitne zemlje leži tu neobdelane!“ Prošnje in peticije občin do ustavoverne prejšnje vlade bile so zaman. Vsak potoček v nemških pokrajinah bil je prej na vrsti nego velika, deroča Sava. Zaman je kmet tožil o velikej povodnji, da nema zemlje, da mu je nemogoče velike davke odrajtovati. Vsaka prošnja je šla v koš. Na svetu vse mine, vse se polagoma preminja, in tako prišla je tudi pomoč ubozemu kmetu in pred šestimi leti jelo je delo urno od rok iti pri Lazeh, od tod dalje proti Dolu in Sv. Jakobom na Savi. Letos delajo „škarpo“ na treh krajih in sicer v Podgradu, Brinji in pri Sv. Jakobu na Savi, kjer delo urno napreduje, da bode mogočna Sava vedno le po odkazanej jej strugi valila svoje peneče valove proti Hrvatskemu. Koliko sto in sto oral sedaj peščene zemlje spremeni-lo se bode v teku nekolikih let v krasne travnike! Za to urejenje mogočne, ob povodnji celo razposajene Save smemo mi Posavci pač veseli biti. Koliko tisočakov zaslužijo delavci in vozniki kame-nja vsako leto! A kaj je to proti onej koristi, katero bomo čez nekaj let uživali.

Kakor pri vsakej reči in pri vsakem podjetji, tako se tudi pri reguliranji Save nahajajo sebičneži, ki hočejo, da bi Sava mejila njihovo posest. A za Boga, kam bi prišlo tehniško vodstvo, ko bi se oziralo na vsacega posamičnika! Ko bi se hotelo vsacemu ustreči, potem bi pač družega ne kazalo, kakor Savo nazaj obrniti proti Gorenjskemu. Tu velja, moške, jedino občna korist.

Delo gre urno od rok in nadejati se je, da bode v Podgradu že ta mesec končano. Bolj počasi gre ono v Brinji, kjer jim vedno naraščajoča Sava dela veliko preglavic. Vodja tukajšnjih vodnih stavb je g. stavbeni pristav M. Kirschschlager, kateri je, dasi Nemec, pridobil kmalu srca vseh, s svojim prijaznim vedenjem in s svojim jako temeljitim znanjem tehnike, kateri vedno dela na to, da ljudstvo kmalu zadobi toli zaželeni svet v svojo last. Iz teh vrstic izprevidi lahko vsak, da lahko z zaupanjem gledamo Posavci v bodočnost. Dobili bodemo več sveta, s svetom več pridelkov, s pridelki več blagostanja.

Domače stvari.

— (Volilni shod.) V mestni dvorani sešlo se je včeraj zvečer toliko volilcev Ljubljanskih, da se tako impozantnega shoda v Ljubljani ne spominjamo. Navzočnih bilo je par stotin volilcev. Cesar-

ski svetnik Murnik pozdravi volilce, povabljen v ta namen, da se zedinijo o kandidatu ter predlaga predsednikom župana Grasselli-ja. Slednji, z živahnim odobravanjem vsprejet, prevzame predsedništvo in po kratkem nagovoru vpraša navzočne, ali želi kdo besede. K besedi oglasi se dr. Vošnjak, ter v obširnem in korenitem govoru predlaga kandidatom za mesto Ljubljansko grofa Hohenwarta. Govornik potem temeljito opisuje delovanje grofa Hohenwarta: v prvej dobi, ko je bil minister in v drugej dobi, ko je prevzel vodstvo avtonomistiške opozicije, katero je tako izborno vodil, da se je iz manjine premenila v večino, katere železnega obroča levica ni mogla pretrgati. Pripoveduje, kako previdno je grof Hohenwart v vseh slučajih postopal ter kazal pravo državniško modrost, da tudi v opoziciji ni nikdar bil proti dovoljenju budgeta, dočim je levica to skrajno sredstvo pri prvej priliki uporabljala. I za Slovence stekel si je grof Hohenwart mnogo zaslug in pri vsakej priliki je drage volje podpiral in priporočal naše želje in zahteve na uplivnem mestu, vsekdar bili so mu na srci interesi dežele kranjske in Ljubljanskega mesta. Da se torej takemu državniku, izbornemu govorniku, možu, kateremu bi Česka, Moravska in Galicija rade ponudile poslanstvo, ko bi že pri nas ne imel gotovega volilnega okraja, izkaže naše izredno zaupanje s tem, da ga postavimo kandidatom, to je v ponos vsem volilcem bele Ljubljane. Gosp. grof Hohenwart bodi torej naš kandidat za državni zbor. (Živahni živoklici.) Dr. Ivan Tavčar izjavi v imenu „odločnejše narodne stranke“, da bode i ta za grofa Hohenwarta glasovala, da s tem ovrže neosnovana očitavanja, kakor da bi bila „odločnejša narodna stranka“ nasprotna grofa Taaffeja politiki. Po Tavčarjevem jako dobrem in tudi umestnem govoru vršilo se je glasovanje, pri katerem je bil grof Hohenwart jednoglasno kandidatom za Ljubljano proglašen. Sodeč po tem volilnem shodu smemo sklepati, da bode udeležba pri volitvi jako mnogobrojna, volitev pa sijajna in dostojna tacega državnika, kakeršen je grof Hohenwart.

— (O volilnem gibanji.) V Senožečah izvoljeni so kot volilni možje: Zelen, Suša in Meden, vsi trije za dra. Dolenca. — V Dvoru na Dolenjskem izvoljeni so, kakor se nam poroča, volilni možje, ki bodo glasovali za g. Hrena. — Na Vrhniki bil je v nedeljo popoldne volilni shod, pri katerem se je volilec predstavljaj dr. Poklukar. Izme-j 93 volilcev, prišlo jih je 40. Dr. Poklukar poročal je o svojem dosedanjem delovanji v državnem zboru. Od strani volilcev izrekla se je želja, da bi se napravila toli potrebna železniška postaja za Vrhniko. Dr. Poklukar odgovarjal je povoljno na vsa vprašanja in bil potem jednoglasno kandidatom proglašen. — V Žužemberku izvoljenih je 11 volilnih mož, ki bodo vsi za kneza Windischgrätza. Udeležba bila je ogromna. Sešlo se je okoli 150 volilcev. Pristaši g. Hrena podlegli so le za par glasov. — O položaji na Dolenjskem piše se nam, da fakijsni krogi silno agitujejo za dra. Wurzbacha. V tej skupini bode torej boj treh kandidatov: grofa Margherija, Šukljeja in Wurzbacha in zgoditi se utegne, kakor smo že pravili, da bode izvoljen nemški kandidat, ali vsaj da bode ožja volitev. Malo hvale pridobil si bode pri narodu, kdor je temu kriv. Dr. Wurzbach pridobil je baje Višnjane s tem, da jim je obljubil, da dobé okrajno sodnijo v Višnjogoro. Kdo se ne spominja pregovora: „Kadar prosi, zlata usta nosi, kadar vrača, pa hrbet obrača“. — Pred sklepom lista se nam poroča, da so v Boštanjih 4 volilni možje za Hrena, 1 za Windischgrätza.

— (Iz Toplice na Dolenjskem) se nam piše: Tudi pri nas bile so te dni volitve tistih pet mož, ki bodo pozneje v Rudolfovem volili državnega poslanca. Žalibog, da smo z resnično dobro voljo le slabo izdelali, kajti prišlo je vseh volilcev vkupe le 19 posestnikov iz vse naše občine, pa še izme-j teh je komaj polovica upisanih v volilne listine, akoravno so že po več let prepisani na svoja posestva in plačujejo ne samo 10 gld., ampak po štirikrat toliko davka, brez naklad. Kdo je ta greh zakrivil, ali naše županstvo, ali pa višje oblastvo, tega ne vem, a najbrže sta kriva oba. Volilci pa naj bodo v bodoče bolj pazni in naj reklamujejo, ako neso upisani v volilne listine.

— (Volitve.) V Novi cerkvi so izvoljeni v volilne može 4 narodnjaki, mej njimi g. kanonik dr. Gregorec jednoglasno, v Doberni sta vsled hude borbe prodrli dva liberalca in dva narodnjaka, na Frankolovem zmagali so Slovenci, vodja jim je

g. župnik Dolinšek, jednako v Stranica so vsi za Goedelna, na čelu jim župnik g. Fr. Berlič, v Pirešicah so propali Hakelberg-Verwegovi šulvereinovci, izvoljeni so sami trdni narodnjaki, mej njimi g. župnik Kunaj. Živelci Slovenci!

— (Osobne vesti.) G. J. Püchler, pristav v Kamniku, imenovan je okrajnim sodnikom v Tržiči. — Pristav Karol Dejak imenovan je pristavom pri deželni sodnji v Trstu. — G. Alojzij Schaffenrath, podpredsednik veteranskega društva kranjskega, praznoval je pretekli ponedeljek štiridesetletnico svojega državnega službovanja. — Poročila sta se včeraj g. Viktor Schiffer in gospica Hudovernikova. — Umrli je 16. dan t. m. v Gorici Julijan Felinski, profesor dogmatike na akademiji v Varšavi, brat nadškofa Felinskega.

— („Škrata“) izšla je 8 številka Vsebine: Pred volitvami. Pesen. — Vaške slike. — Pred volitvami. Listek. — Bivšemu dekletu. Pesen. — Škratogrami. — Pogovori. — Drobiz.

— (Ciganska godba), ki se je na potu na razstavo v Antwerpen, za par dni ustavila v Ljubljani, svira danes v Čitalniški restavraciji.

— („Nenavadna kupčija.“) V notici pod tem naslovom nismo pisali, da je bil dotični mesar iz Ljubljane. Kljub temu piše se nam iz mesarskih krogov, da so omenjeni prašiči na vago prodani dva centa manj tehtali, nego je krčmar računil, in da se je mesar, ki je prašiče gledal le četrt ure, predno je kupčijo sklenil, samo za petdeset funtov zmotil, da bi se pa ta zmota še zmanjšala, ker bi bil krčmar moral prašiče še deset dni krmiti. Zmota krčmarjeva da je torej večja, nego mesarjeva.

Podpisani odbor „Narodnega doma“ naznanja, da se je vsled želje več društvenikov preločila seja občnega zbora z dne 26. t. m. na dan 31. t. m. ob 11. uri dopoldne v Čitalnični dvorani s sledečim dnevnim redom:

1. Predsednikov nagovor.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Poročilo pregledovalnega odseka.
5. Volitev predsednika.
6. Volitev upravnega odbora.
7. Volitev pregledovalnega odseka.
8. Posamični nasveti društvenikov.

Vsi p. n. gospodje društveniki so torej uljudno povabljeni, da se udeleže tega občnega zbora v polnem številu.

V Ljubljani, dne 20. majnika 1883.

Za upravni odbor društva „Narodni dom“.

dr. K. Bleiweis vit. Trsteniški, dr. A. Mosche, podpredsednik, predsednik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Vipava 19. maja. Občini Šturje in Ustje jednoglasno za gosp. dra. H. Dolenca.

Razne vesti.

* (Železnica mej Metkovićem in Mostarom) otvorila se bode za promet v 12. dan junija t. l.

* (Žalostne vesti iz ogerske prvostolnice.) Iz Budimpešte se 17. t. m. brzojavlja: Pri tukajšnjem sodnijskem dvoru namešteni Ivan Esory ustrelil je danes svojo lastno 9 letno hčerko, streljal na svojo na dvorišče bežečo soprogo, katere vender na veliko srečo ni zadel, ter naposled še samega sebe ustrelil. Povod groznim zlodejstvom dala sta obup in žalost, ker Esory ni postal kancelist. — Na Elizabetinem trgu so pa našli danes dopoldne 73 letnega oštirja Morica Felsenbacha mrtvega s prerezanim vratom. Preiskava je zasledila, da se je nesrečni mož sam zaradi neozdravljive bolezni usmrtil. Samomorilec zapušča lepo premoženje nad 60.000 gld.

* (Kobilice.) Iz Bukarešta se poroča, da je pokrajino Dobrudžo poplavilo toliko požrešnih kobilic, da so morali tjakaj poslati obilo vojakov, kateri sedaj uničujejo škodljive brezštevne mrčese. Ministerski predsednik Bratiano podal se je sam v nesrečno pokrajino, da se prepriča in uveri o preteči nevarnosti in o grozni škodi.

Zdravljenje pospešuje. Pri odprtih ranah, oteklinah in ulesih se z Molovim „Francoskim žganjem“ odpravi prisad in s tem vidno pospeši zdravljenje. V steklenicah po 80 kr. Po poštne povzetji ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-o v izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (11-4)

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

1. eks. držb. posestev Josipa Pehanija iz Mokronoga, 3661 gld, 4321 gld. 60 kr., 274 gld. 40 kr., 202 gld. 80 kr. 313 gld., 318 gld. 60 kr., 142 gld. 40 kr., 249 gld. 60 kr., 136 gld., 18227 gld., 122 gld., 214 gld., 513 gld. 60 kr., 233 gld. 60 kr., 72 gld. 80 kr., 171 gld. 20 kr., 1766 gld., 652 gld. 40 kr., 161 gld. 80 kr., 422 gld. 20 kr., 24. junija v Mokronogu. 1. eks. dražbe posestev: Josipa Grahka, 60 gld., Josipa in Marjete Lakner iz Prerigla, 680 gld., Jakob Pavlisica iz Brezja, 350 gld., Mihaela in Marije Suteja iz Brezovice, 264 gld. 35 kr. Vsi 19. junija v Črnomlju.

Tržne cene v Ljubljani

dne 20. maja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Reč,	598	Surovo maslo,	84
Ječmen,	520	Jajce, jedno,	2
Oves,	357	Mleko, liter,	8
Ajda,	553	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	585	Telečje	60
Koruz,	560	Svinjsko	70
Krompir,	32	Koštrunovo	40
Leča,	8	Pišanec	30
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	850	Seno, 100 kilo	178
Maslo,	kgr. 96	Slama,	169
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	720
Speh frišen,	54	„ mehka,	5

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
19. maja	7. zjutraj	732.70 mm.	6.8° C	sl. jvz.	obl.	7.7 mm.
	2. pop.	732.39 mm.	11.7° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	733.53 mm.	7.4° C	sl. vzh.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 8.4°, za 6.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 35 kr.
Srebrna renta	82 „ 75 „
Zlata renta	107 „ 75 „
5% marcna renta	98 „ 35 „
Akcije narodne banke	859 „
Kreditne akcije	287 „ 90 „
London	124 „ 50 „
Srebro	— „
Napol.	9 „ 85 „
C kr cekini	5 „ 85 „
Nemške marke	60 „ 90 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 125 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 171 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107 „ 80 „
Ogrska zlata renta 4%	97 „ 60 „
„ papirna renta 5%	92 „ 50 „
5% štajerske zemljišče odvez oblig	104 „
Dunava reg srečke 5%	100 gld 114 „ 50 „
Zemlj obč avstr. 4 1/2% zlati zast listi	124 „
Prior. oblig Elizabetine zapad železnice	112 „ 50 „
Prior oblig Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld 175 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 100 „
Tramway-društ velj 170 gld a v.	212 „ 25 „

Zahvala.

Zalost o nenadni izgubi našega ljubljenskega

Igorja

našla je nekoliko tolažbe v gorkem sočutji, s katerim so ga prijatelji in znanci spremili do prebranega groba. Izrekamo vsem darovateljem prekrasnih vencev, za vse pismene tolažilne izraze in sploh vsem udeležnikom svojo najtoplejšo zahvalo. (300)

Žaluoja rodovina dr. Zarnikova.

Izurjen, slovenskega in nemškega jezika popolnem zmožen ter trezen

pisar

dobi takoj službo pri advokatu dra. Guido Srebre-tu v Brezicah (Rann). (299-1)

Umetne (188-20)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Vabilo na naročbo

Jurčičevih zbranih spisov.

Jurčičevih „Zbranih spisov“ stoji:

I. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	gld. 1.— 1:50
II. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	0:70 1:20
III. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	0:70 1:20
IV. zvezek, nevezan po elegantno vezan po	0:70 1:20

Ako pa tudi odajemo vsak posamičen zvezek, vender se priporoča, pošiljati naročnino za več zvezkov skupaj. Naročnina znaša za I., II., III. in IV. nevezani zvezek 3 gld. Za vse štiri lepo vezane zvezke 5 gld.

Naročnina za zvezek I., II., III., IV. in V. stoji 3 gld. 50 kr., za elegantno vezanih prvih 5 zvezkov 6 gld. Naročnina pošilja se najprikladneje s poštami nakaznicami pod naslovom: g. Jos. Starč v Ljubljani, Marje Terezije cesta 5.

Naročniki dobivajo knjige franco.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 60 kr izvod, ako si naroč skupno po 10 izvodov ter zanje pošljejo gosp. dra. Jos. Starču v Ljubljano naročilno svoto 6 gld.

(22-22)

Odbor za Jurčičev spomenik.

Skladbe, zložil F. S. Vilhar.

Ravnokar je izšla druga knjiga teh glasbo-tvorov s sliko skladateljstvo. Zadržaj knjige je jako obilen in tako različen, da zamore zanimati vsacega, kdor se z glasbo bavi ali tudi samo poje. Cena knjigi je 1 gld. 60 kr., zares izredno nizka. (194-13)

Knjiga se dobiva izključivo pri samem skladatelji in naj se naročnina pošilja pod adreso:

F. S. Vilhar v Sisku.

Hiša se da v najem

za poletno stanovanje, s 6 sobami, lansko leto novo narejena, v prav lepem kraju, pol ure od Lesca, pod Stolem, vas Žerovnica.

Natančno pove Janez Čop v Mostah p. Lesce. (283-4)

Trgovski učenec

iz dobre hiše, z dobrimi šolskimi spričevali se vsprejme takoj v neko specerijsko prodajalnico. Kaj več se izve pri (295-2)

J. Rabitschu v Beljaku.

Prodaja vin.

Okolu 1400 veder

najboljših Bizeljskih vin,

vsa Luke Tavčarja lastnega pridelka, proda se po 20 veder in več vkupe jako po ceni. Za plačilo se tudi 3 mesece počaka, če se dokaže, da se ni bati zgube.

Kdor želi kaj kupiti, naj se obrne na tvrdko A. Hartmann v Ljubljani. (298-1)

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodec, omedlevici, glavobolu, trebušobolu, zasilenju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in pvrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716-39)

za hitro pripravo naravnih, okrepilno kopeli smrekovih igel. Cena steklenici 40 kr., 12 steklenic 4 gld. av. v. pri Juliji Bittner-ji, lekarji v Reichenau-u, Sp.-Avstr.; zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ji in v mnogih lekarnah cesarstva.

NB. Za veliko banjo zadostuje jedna steklenica, za (143-6) kopalni stol 1/2 steklenice.

Ure za birmska darila

v bogati zbirki priporoča po najnižjih cenah

JOSIP GEBÄ,

Slonove ulice št. 11, urar, Slonove ulice št. 11. (287-3)